N:r 3. Årg. 17. April 1946

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

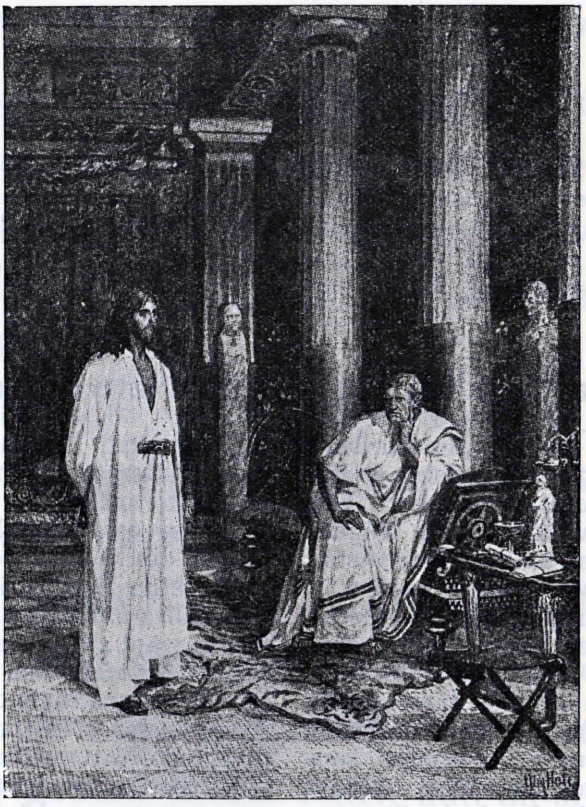

William Hole. Jesus inför Pilatus.

Då sade Pilatus till honom: "Så är du dock en konung?" Jesus svarade: "Du säger det själv, att jag är en konung. Ja, därtill är jag född, och därtill har jag kommit i världen, att jag skall vittna om sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst."

(Joh. 18: 37)

Bön på långfredagen.

O Herre Gud, himmelske Fader, du som har utgivit din ende Son för att vi skulle bli frälsta. Vi prisa dig ödmjukt för denna din kärlek och bedja dig: Hjälp oss att rätt ta emot din förlåtande kärlek och hämta tröst vid vår Frälsares kors. Giv att vi alltmer förvandlas genom korsets kraft, till dess vi evigt få vara med honom i det himmelska paradiset. Amen.

Bön på påskdagen.

Lovad vare du, vår Herre Jesus Kristus, som genom din uppståndelse har brutit dödens udd och fört liv och oförgänglighet i ljuset. Vi bedja dig: Giv oss del av det liv som du vunnit åt oss, så att vi för varje dag vandra i din uppståndelses kraft. Giv oss till sist med alla som tro på dig en glädjerik uppståndelse. Amen.

Varför skall jag gå till Nattvarden?

Måste jag gå till Nattvarden? Kan jag inte vara en kristen ändå? Så fråga många människor. För att kunna svara på den frågan, måste vi först tänka efter, varför Jesus har givit oss Nattvarden.

Sista natten före sin död instiftade Jesus den heliga Nattvarden. Han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: »Tagen och äten! *Detta är min lekamen* (= kropp), som varder utgiven för eder. Gören detta till min åminnelse!» Sammalunda tog han ock kalken (=vinbägaren), tackade Gud och gav åt lärjungarna och sade: »Dricken härav *alla!* Denna kalk är det nya förbundet i *mitt blod,* som varder utgjutet för många till *syndernas förlåtelse.* Så ofta I dricken den, så gören detta till min åminnelse!»

För att vi skulle få syndernas förlåtelse, har Jesus offrat sitt liv, utgivit sin kropp och utgjutit sitt blod och instiftat den heliga Nattvarden. Och i Joh. 6: 54 talar Jesus om Nattvarden och säger: »Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har *evigt liv,* och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen».

I Nattvarden få vi syndernas förlåtelse och evigt liv. Nattvarden är det största och innersta i det kristna livet. Där komma vi Jesus allra närmast. Där kunna vi bäst ta emot allt det, som Jesus vill ge oss: förlåtelse och liv och saliget. Det finns ingenting, som kan ge oss sådan tröst och glädje och kraft som Nattvarden. Ty där äro vi förenade med Jesus själv, likasom grenarna med trädet och lemmarna med kroppen.

Är du rädd att komma till Nattvarden? Är du rädd för Jesus? Är du rädd för honom, som älskar dig så, att han har offrat sitt liv för din skull? Ja, du känner dig inte värdig, tycker du. Du är inte säker på, att du är en rätt kristen. Men just därför behöver du ofta komma till Nattvarden, för att du skall *bli* en rätt kristen. Om du tänker, att du *först* skall bli en rätt kristen och *sedan* komma till Nattvarden, då tänker du fel.

Luther skriver så här: »Det har ofta hänt även mig, att jag har va-

Forts. på sid. 20.

GUDS VÄLSIGNELSE GENOM JESUS.

Därefter tog Jesus bröden och tackade Gud.
Joh. 6: 11.

Sedan Jesus tackat Gud för de fem bröden och två fiskarna, räckte maten åt alla de fem tusen människorna. Då Jesus tackade Gud, tog Han emot Guds rika välsignelse. Då Gud välsignar, räcker det åt alla.

Vi behöva alla vårt dagliga bröd. Vi få också alla vårt dagliga bröd, om vi ta emot Guds välsignelse genom Jesus.

Men vi behöver Guds välsignelse icke blott över vårt bröd utan över hela vår varelse och hela vårt liv. Gud vill skänka oss även denna välsignelse genom Jesus. I den natt då Jesus vart förrådd, tog Han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav sina lärjungar. Sammalunda tog Han ock kalken, tackade Gud och gav sina lärjungar. Då Jesus tackade Gud, tog Han emot Guds välsignelse. Du och jag kan få denna Guds välsignelse över hela vår varelse och hela vårt liv genom Jesus. Amen.

J. L.

N:r 3. Årg. 17. April 1946

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

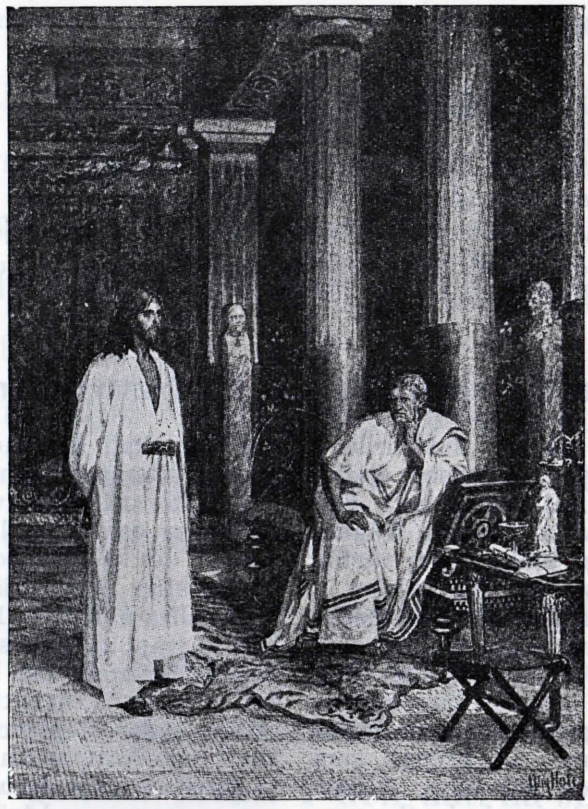

William Hole. Jesus inför Pilatus.

Då sade Pilatus till honom: "Så är du dock en konung?" Jesus svarade: "Du säger det själv, att jag är en konung. Ja, därtill är jag född, och därtill har jag kommit i världen, att jag skall vittna om sanningen. Var och en som är av sanningen, han hör min röst."

(Joh. 18: 37)

Gudstjänster i april.

Stockholms distrikt.

S. 7. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 1. Psalmer: 76: 1, 94, 519, 82: 6.
L. 13. *Visby,* Domkyrkan kl. 4 (Thuresson).
L. 13. *Västerås,* Domkyrkan kl. 3.30. Nattvard.
S. 14. *Köping,* Kyrkan kl. 1. Nattvard.
T. 16. *Stockholm,* Konfirmanderna kl. 7.30.
F. 19. *Stockholm,* Jacobs Kyrka kl. 1. Nattvard. Psalmer: 86: 1, 94, 187: 1-4, 76: 8.
F. 19. *Södertälje,* Kyrkan kl. 4. Nattvard.
S. 21. *Stockholm,* Högalidskyrkan kl. 1. Psalmer: 102: 1-2, 106, 105, 112: 7-8.
M. 22. *Fagersta,* Brukskyrkan kl. 1.

S. G. Svenfors.
Vesslevägen 7, Ålsten. Tel. 25 43 31.

Syster Karin besöker

Norrköping, Hedvigs Förs.-hem, den 14 april kl. 1.
Upsala, Lindska skolan, den 28 april kl. 1.

Adr. Hägerstensvägen 221, *Aspudden.* Tel. 45 70 03.

Lunds distrikt.

S. 7. *Hälsingborg,* Maria kyrka kl. 15.30. Nattv.
L. 13. *Landskrona,* Förs.-hemmet kl. 18.
S. 14. *Malmö,* Dövstumför. kl. 14. Därefter årsmöte.
S. 14. *Nässjö,* Kyrkan kl. 12.30. (Bratt.)
F. 19. *Växjö,* Dövstumskolan kl. 11. Skolgudstj.
S. 21. *Kristianstad,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
S. 21. *Hovmantorp,* Dövstumhemmet kl. 13. (Bratt.)
M. 22. *Värnamo,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
T. 25. *Lund,* Blindskolan kl. 19.
L. 27. *Kalmar,* Förs.-hemmet kl. 18.
S. 28. *Borgholm,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
S. 28. *Emmaboda,* Kyrkan kl. 13. Nattv. (Bratt.)
S. 5/5. *Karlskrona,* Förs.-hemmet kl. 14.

C.-Å. Areskog.
Merkuriusgatan 7, Lund. Tel. 113 33.

Frälsningsarméns dövstumverksamhet i Malmö firar 30-årsjubileum lörd. d. 4 maj kl. 20 å Gråbrödersg. 9 och sönd. d. 5 maj kl. 16.30 å Dövstumföreningen Svenskes lokaler.

Vänersborgs distrikt.

S. 7. *Borås,* Caroli kyrka kl. 1.30. Nattvard (Bratt).
S. 7. *Skene,* Kyrkan kl. 4.45. Nattvard (Bratt).
S. 14. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 1. Nattvard.
S 21. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 4.
M. 22. *Kungälv,* Kyrkan kl. 2. Nattvard.
F. 26. *Mariestad,* Kyrkan kl. 4.30. Nattvard.
27. *Töreboda,* Kyrkan kl. 12. Nattvard.
L. 27. *Moholm,* Kyrkan kl. 6.30. Nattvard.
S. 28. *Vänersborg,* Kyrkan kl. 1.30. Nattvard.

Vikarie under pastor Bergfelts sjukledighet är tills vidare pastor

Ivar Svennas,
Slussgatan 9, Örebro. Tel. 226 05.

Örebro distrikt.

L. 6. *Lindesberg,* Kyrkan kl. 16.
S. 7. *Örebro,* N. Församlingshemmet kl. 9. Barngudstjänst.
S. 7. *Adolfsberg,* Villa Fågelsång kl. 11. Idrottsgudstjänst. Samling vid Tekniska skolan kl. 10 för gemensam vandring till Adolfsberg.
S. 7. *Nora,* Kyrkan kl. 16. Nattvard.
L. 13. *Falun,* Kristine kyrka kl. 18 (Lund).
S. 14. *Gävle,* Hel. Tref. kyrka kl. 14 (Lund).
F. 19. *Örebro,* Nikolai kyrka kl. 13.30.
S. 21. *Borlänge,* Församlingshemmet kl. 13 (Lund).
L. 27. *Söderhamn,* Kyrkan kl. 17. Nattvard (Lund).
S. 28. *Hudiksvall,* Församlingshemmet kl. 13 (Lund).

Ivar Svennas,
Slussgatan 9, Örebro. Tel. 226 05.

VIGDA.

Emil Valdemar Heed, Ludvika, och Anna Maria Karlsson, Gävle, vigda i Hel. Tref. kyrka i Gävle den 23 febr.
Bertil Bo Robert Jonsson, Örebro, och Birgit Linnéa Hultman, Örebro (Orsa) den 2 mars.
Sven Daniel Nolfelt och Elin Karin Viktoria Johansson, Uddevalla, den 23 mars.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem nåd att besinna dess heliga förpliktelser och låte sin välsignelse vila över varje redligt äkta förbund.

A/B Gustaf Lindströms Boktr., Stockholm 1946

Bön på långfredagen.

O Herre Gud, himmelske Fader, du som har utgivit din ende Son för att vi skulle bli frälsta. Vi prisa dig ödmjukt för denna din kärlek och bedja dig: Hjälp oss att rätt ta emot din förlåtande kärlek och hämta tröst vid vår Frälsares kors. Giv att vi alltmer förvandlas genom korsets kraft, till dess vi evigt få vara med honom i det himmelska paradiset. Amen.

Bön på påskdagen.

Lovad vare du, vår Herre Jesus Kristus, som genom din uppståndelse har brutit dödens udd och fört liv och oförgänglighet i ljuset. Vi bedja dig: Giv oss del av det liv som du vunnit åt oss, så att vi för varje dag vandra i din uppståndelses kraft. Giv oss till sist med alla som tro på dig en glädjerik uppståndelse. Amen.

Varför skall jag gå till Nattvarden?

Måste jag gå till Nattvarden? Kan jag inte vara en kristen ändå? Så fråga många människor. För att kunna svara på den frågan, måste vi först tänka efter, varför Jesus har givit oss Nattvarden.

Sista natten före sin död instiftade Jesus den heliga Nattvarden. Han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: »Tagen och äten! *Detta är min lekamen* (= kropp), som varder utgiven för eder. Gören detta till min åminnelse!» Sammalunda tog han ock kalken (=vinbägaren), tackade Gud och gav åt lärjungarna och sade: »Dricken härav *alla!* Denna kalk är det nya förbundet i *mitt blod,* som varder utgjutet för många till *syndernas förlåtelse.* Så ofta I dricken den, så gören detta till min åminnelse!»

För att vi skulle få syndernas förlåtelse, har Jesus offrat sitt liv, utgivit sin kropp och utgjutit sitt blod och instiftat den heliga Nattvarden. Och i Joh. 6: 54 talar Jesus om Nattvarden och säger: »Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har *evigt liv,* och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen».

I Nattvarden få vi syndernas förlåtelse och evigt liv. Nattvarden är det största och innersta i det kristna livet. Där komma vi Jesus allra närmast. Där kunna vi bäst ta emot allt det, som Jesus vill ge oss: förlåtelse och liv och salighet. Det finns ingenting, som kan ge oss sådan tröst och glädje och kraft som Nattvarden. Ty där äro vi förenade med Jesus själv, likasom grenarna med trädet och lemmarna med kroppen.

Är du rädd att komma till Nattvarden? Är du rädd för Jesus? Är du rädd för honom, som älskar dig så, att han har offrat sitt liv för din skull? Ja, du känner dig inte värdig, tycker du. Du är inte säker på, att du är en rätt kristen. Men just därför behöver du ofta komma till Nattvarden, för att du skall *bli* en rätt kristen. Om du tänker, att du *först* skall bli en rätt kristen och *sedan* komma till Nattvarden, då tänker du fel.

Luther skriver så här: »Det har ofta hänt även mig, att jag har va-

Forts. på sid. 20.

GUDS VÄLSIGNELSE GENOM JESUS.

Därefter tog Jesus bröden och tackade Gud.
Joh. 6: 11.

Sedan Jesus tackat Gud för de fem bröden och två fiskarna, räckte maten åt alla de fem tusen människorna. Då Jesus tackade Gud, tog Han emot Guds rika välsignelse. Då Gud välsignar, räcker det åt alla.

Vi behöva alla vårt dagliga bröd. Vi få också alla vårt dagliga bröd, om vi ta emot Guds välsignelse genom Jesus.

Men vi behöver Guds välsignelse icke blott över vårt bröd utan över hela vår varelse och hela vårt liv. Gud vill skänka oss även denna välsignelse genom Jesus. I den natt då Jesus vart förrådd, tog Han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav sina lärjungar. Sammalunda tog Han ock kalken, tackade Gud och gav sina lärjungar. Då Jesus tackade Gud, tog Han emot Guds välsignelse. Du och jag kan få denna Guds välsignelse över hela vår varelse och hela vårt liv genom Jesus. Amen.

J. L.

rit rädd för Nattvarden och just därför hållit mig borta, tills jag såg, att det icke hjälpte. Så måste jag gå dit. Ni skola få erfara detsamma och se, att det är djävulen, som drager människorna bort därifrån, så att de, ju mer de rädas och ju mer de vilja vänta, tills de känna tron i sina hjärtan, komma desto längre bort därifrån. Om de förbliva i det sinnet, utslocknar hos dem slutligen all lust både till evangelium och Nattvarden, och de komma alldeles bort därifrån. Därför måste du slå bort sådana tankar och all sådan fruktan och gå dit och bedja Gud hjälpa dig. Gör du det ofta, så skall du få känna, att du får mer och mer lust därtill. Men går du icke dit, så blir du alltid kall, ja, du blir kallare och kallare.» Så skrev Martin Luther.

Vem skall gå till Nattvarden?

1) Den som vill bli och vara en kristen,
2) Den som känner sig syndig,
3) Den som vill få syndernas förlåtelse och evigt liv.

Vem skall icke gå till Nattvarden?

1) Den som känner sig rättfärdig och *icke behöver* få förlåtelse,
2) Den som vill ha sin synd kvar och *icke vill* få förlåtelse.

Varför skall jag gå till Nattvarden?

1) Därför att Jesus har befallt det (»Tagen och äten!» »Dricken härav *alla!*»).
2) Därför att jag behöver det.
3) *Jag skall gå till Nattvarden för att få syndernas förlåtelse och evigt liv.*

Hur ofta skall jag gå till Nattvarden?

Så ofta jag kan.

Till sist kanske någon frågar så här: »Men om jag läser i Kyrkobladet, att det skall bli gudstjänst med Nattvard i kyrkan, och jag själv inte tänker gå till Nattvarden, skall jag då stanna hemma, eller skall jag gå till kyrkan ändå?» *Då skall du gå till kyrkan ändå!* Du kan ju ändå deltaga i gudstjänsten och få välsignelse av den.

I. S.

Ett Guds redskap.

Den unga modern hade visst inte önskat sig något barn ännu — hon tyckte väl att hon kunde få vara fri ännu ett par år. Så fick hon ändå en liten gosse bara ett år efter bröllopet. Men han föddes med ett svårt lyte, och barnmorskan trodde inte, att han skulle leva många dagar. Modern sade ingenting, men det såg nästan ut som om hon tyckte, att det var lika bra att han dog snart.

Han levde ändå, underligt nog, men det var lätt att se, att han aldrig skulle bli någon frisk människa. Och när modern skulle resa hem från sjukhuset ville hon inte ta med sig sitt barn. Han var svår att sköta, och hon ville inte ens försöka lära sig att sköta honom. Hon ville vara fri.

Till slut lovade läkaren, att lille Hans skulle få stanna på sjukhuset. »Han lever väl inte mer än högst ett par veckor», menade läkaren. Men Hans levde ett halvt år. Han växte väl också, men mest var det huvudet, som blev stort och tungt på den svaga och delvis lama kroppen.

Hans förstånd utvecklades aldrig. Han jämrade sig när man tog i honom, och han skrek ofta — och så åt han, förstås. Annars såg det inte ut som om han märkte någonting omkring sig.

Men de sjuksköterskeelever, som arbetade på avdelningen och i tur och ordning fick sköta Hans, de tyckte ändå om den lille stackaren. Just därför att han var så hjälplös lockade han fram det bästa hos dem. Och det kändes svårt att skiljas från honom, när man fick flytta till en annan avdelning.

Hans mor kom den första tiden bara någon gång och såg på sitt barn. Men sedan kom hon allt oftare, och till slut satt hon varje dag under hela besökstiden vid hans lilla säng. Hon hjälpte till med att mata honom, och hon tackade så ödmjukt, när hon kom ut i köket med den tömda flaskan.

På söndagarna, när fadern var ledig från sitt arbete, kom de båda två och satt där på sjukhuset och bara såg på sitt barn. Nyfikna människor kom förbi och såg på den vanskapta lilla stackaren, men det brydde sig föräldrarna inte om. De sade inte många ord, men man riktigt kände hur de sörjde tillsammans.

Ofta kom modern med en stor bukett av sommarens vackraste blommor från sin trädgård. »Tag dem, Syster, och sätt dem på bordet i barnsalens lekrum. Hans har ju ändå ingen glädje av dem.»

Det började bli höst, och blommorna i trädgården vissnade. Också lille Hans började se ut som en vissen blomma, och äntligen fick den lilla pinade varelsen dö.

Det var en Allhelgonadag, som hans namn lästes upp i kyrkan bland namnen på dem som dött under veckan. Det kallas i vissa delar av vårt land, att man »gör tacksägelse» för dem som dött. Och nog kände alla, som visste vem Hans var, att de ville tacka för att hans lidande nu var slut. Men några få människor kände också, att de ville tacka för att han ändå fått leva sitt korta liv på jorden. Ty för sina föräldrar och för de unga människor, som fått vårda honom hade han varit till stor hjälp. Den stilla och ödmjuka kvinna, som följde närmast efter den lilla kistan var inte mycket lik den självviska unga mor som för ett halvt år sedan knappast ville se sitt barn. Barnets lidande hade fostrat henne. Och när hon något år senare fick ett friskt och välskapat barn, så tog hon emot det med ödmjuk glädje och tacksamhet.

Vi frågar ibland: Vad är det för mening med att sådana människor som lille Hans ska leva. Deras liv är ju ett lidande för dem själva — om de nu ens har nog förstånd att lida — och de är bara till besvär för andra människor. Inte alltid kan vi få svar på sådana frågor. Men någon gång kan vi få uppleva, att just en sådan liten stackare kan bli till nytta och välsignelse och göra livet rikare för andra människor. Ingen människa är så svag att inte Gud kan använda henne som sitt redskap.

Karin Malmer.

Korset på kyrktornet.

En dövstum kvinna berättar:

Jag bor ganska nära kyrkan. Från fönstret i mitt rum kan jag se kyrktornet. Högst upp på kyrktornet finns ett kors.

Ibland har jag haft mycket arbete. Kanske har jag varit ledsen eller trött eller orolig. Så har jag kommit in i mitt rum. Jag har sett ut genom fönstret. Och så har jag sett korset på kyrktornet. Det lyste i solskenet. Och plötsligt blev jag så stilla och högtidlig. Korset påminde mig om att Gud älskar mig. Jag fick frid i hjärtat och kunde gå tillbaka till mitt arbete med lugn och glädje.

Ett 400-årsminne.

För fyra hundra år sedan — den 18 febr. 1546 — slutade Martin Luther sitt händelserika liv. Han dog i samma stad, Eisleben, där han föddes 62 år tidigare, den 10 nov. 1483.

Martin Luther är säkert en av de märkligaste människor, som någonsin levat. Vi vill nu stanna en stund inför hans minne.

Luthers hem var ett enkelt arbetarhem — hans far var bergsman, d. v. s. gruvarbetare. Fadern var fruktansvärt sträng mot sina barn, och den lille känslige Martin var nästan alltid rädd. Också läraren i skolan använde mera stryk än vänlighet i sin undervisning. Och när han berättade om Gud, då trodde Martin Luther, att Gud var lika sträng och hård som hans far och läraren — bara ännu mycket mäktigare. Och han grubblade över vad han skulle göra för att Gud inte skulle straffa honom med en evig fördömelse.

Efter några år fick Luther börja i en annan skola, och då fick han bo hos vänliga släktingar och hade det riktigt bra. Och sedan, när han studerade vid universitetet i Erfurt hade han många glada stunder tillsammans med goda kamrater. Han grubblade då inte längre så ofta över döden och den eviga fördömelsen.

Men en dag, när han vandrade genom en skog, utbröt ett häftigt åskväder. Plötsligt slog en blixt ner alldeles i närheten, och Luther trodde, att han skulle dö. Hans gamla fruktan för Gud fanns ännu kvar — han vågade inte bedja till Gud eller till Jesus, utan han ropade i sin nöd: »Hjälp, heliga Anna, jag vill bli munk!» Luther trodde liksom så många andra människor på den tiden, att munkarna, som bodde i kloster och levde efter

stränga regler där, de gjorde Guds vilja bäst av alla. Så lämnade Luther sina vänner och gick till det strängaste klostret i Erfurt och bad att få bli munk. Nu trodde han, att han skulle få frid i sin själ.

Men livet i klostret hjälpte honom inte. Han kände att frestelserna och synden följde med också dit. Han förstod, att han aldrig skulle kunna bli en så god människa som Gud fordrade.

Men i klostret började han läsa Bibeln. Själv hade han ingen Bibel — på den tiden var en Bibel en mycket dyr bok, ty den måste skrivas för hand — ännu kunde man inte konsten att trycka böcker. Men i klostrets bibliotek fanns en Bibel, fäst i väggen med en kedja, så att ingen kunde stjäla den. Och där fick munkarna sitta och läsa Bibeln.

Luther läste ivrigt under flera år. Och så småningom började han förstå, att Gud inte alls är sådan som Luther hade trott. Visst är Gud helig och sträng och dömer vår synd. Men framför allt är Gud kärleken, som längtar efter att få

förlåta vår synd och hjälpa oss att bli fria från synden. Jesus har kommit till jorden för att frälsa och hjälpa syndiga människor. Hans kärlek är så stor, att vi aldrig kan förtjäna den utan bara får ta emot den som en nåd. Att ta emot Guds nåd och Guds kärlek, det är tro.

När Luther började förstå detta, då fylldes hans hjärta av en stor glädje. Och nu kände han, att han *ville* lyda Gud, och han kände, att han fick kraft att besegra synden. Han förstod, att han inte längre behövde leva i kloster utan kunde leva mitt ibland människorna, och att han kunde ha hustru och barn som alla andra.

Men när Luther började berätta för andra om sin stora upptäckt, då var det många, som inte förstod honom. Påven, som var kyrkans högste ledare, bannlyste honom (d. v. s. han bestämde, att Luther inte längre fick tillhöra den katolska kyrkan) och så måste Luther och de, som trodde på samma sätt som han, bilda en egen kyrka — den evangeliska eller protestantiska kyrkan, som vi här i Sverige också tillhör. Luther måste utstå många faror och förföljelser, men han försvarade modigt sin tro inför både påve och kejsare. Han visste, att han inte stod ensam, och mitt i faran sjöng han: »Vår Gud är oss en väldig borg, Han är vårt vapen trygga».

Bibeln hade varit Luthers bästa hjälp. Han önskade att alla människor själva skulle kunna läsa Bibeln. Och nu hade man uppfunnit konsten att trycka böcker, så att Biblar behövde inte längre vara så dyra. Men det fanns ingen Bibel på tyska — bara på grekiska och hebreiska och latin. Då översatte Luther Bibeln till tyska för att enkla människor, som inte kunde latin — sådana människor som Luthers egen far och mor — skulle kunna läsa och förstå Bibeln. Och Luther skrev också små böcker som förklarade innehållet i Bibeln och i den kristna tron. Bäst känner vi till Luthers lilla katekes. Och så skrev Luther psalmer, som sjöngs vid gudstjänsten.

De sista åren av sitt liv fick Luther kämpa mot sjukdom och svårigheter av olika slag. Sina sis-

Luther översätter Bibeln till tyska.

ta dagar använde han till att hjälpa ett par grevar i sin hembygd som varit ovänner, att förlikas och bli vänner igen. Den sista kvällen han levde hörde hans vän honom bedja: »I Dina händer befaller jag min ande; Du har förlossat mig, Du trofaste Gud.» Samma natt fick han slaganfall och dog. Men nu var han inte längre rädd för döden — trygg som ett barn anförtrodde han sig åt Guds trofasta kärlek.

K. M.

Kyrkans kärleksverksamhet.

När Jesus vandrade här på jorden, då inte bara predikade Han, utan »Han gick omkring och gjorde väl och hjälpte alla». När Han sände ut Sina lärjungar befallde Han dem att göra på samma sätt. Och den kristna kyrkan har alltid förstått, att den måste göra två ting: predika Guds ord och hjälpa människor, som har det svårt.

Före kristendomens tid brydde man sig inte mycket om fattiga, sjuka, ensamma barn och gamla. Först inom Kyrkan började man ta hand om sådana människor. Under medeltiden var klostren ofta både sjukhus, barnhem, skolor och ålderdomshem, där munkar och nunnor arbetade; och prästerna i församlingarna delade ut gåvor åt de fattiga av de pengar, som folket skänkte till Kyrkan.

Efter reformationen fanns det i vårt land inga kloster och inga munkar och nunnor, som hjälpte sjuka, barn och gamla människor. Man menade, att var och en borde hjälpa sina släktingar, grannar o. s. v. Och det var ju också rätt. Men följden blev ändå, att många inte fick den hjälp de behövde, och särskilt sjukvården blev försummad. De sjukhus, som fanns, var dåliga, och de kvinnor, som skötte de sjuka, var okunniga och slarviga. Man började förstå, att Kyrkan måste utbilda några män och kvinnor, som helt fick ägna sig åt att hjälpa sjuka och andra människor, som hade det svårt.

I den första kristna församlingen hade funnits sådana män och kvinnor — de kallades där diakoner och diakonissor. De skulle vara församlingens tjänare och tjänarinnor. På 1800-talet började man i Tyskland och många andra länder — även Sverige — återigen utbilda diakoner och diakonissor till Kyrkans tjänst.

I vårt land utbildas diakoner vid Stora Sköndal utanför Stockholm. De får lära sig att sköta sjuka män — särskilt fallandesjuka, som ofta är mycket svåra att sköta. De får också arbeta på hem för alkoholister och lösdrivare och i olika slag av ungdomsarbete. Sverige har nu omkring 200 diakoner.

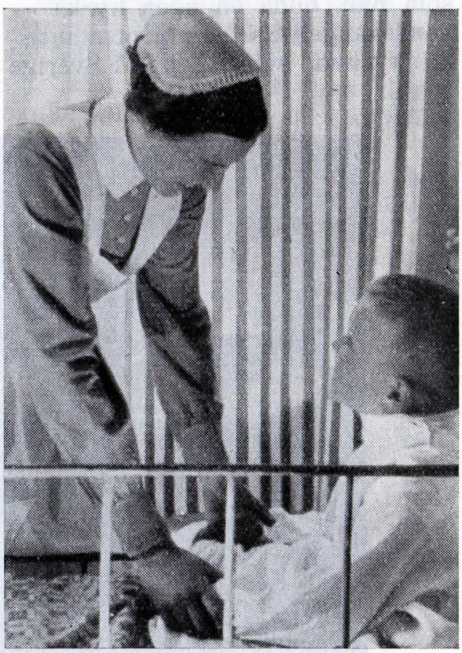

På barnsalen.

Diakonissorna är flera, omkr. 1 200, och de får sin utbildning vid fyra anstalter: Ersta i Stockholm, Samariterhemmet i Uppsala, Vårsta i Härnösand och Bräckö nära Göteborg. De flesta diakonissorna får fullständig utbildning i sjukvård, och de får också lära sig att sköta barn och ta hand om unga flickor, som behöver uppfostran och utbildning.

När diakoner och diakonissor är färdiga med sin utbildning blir de i kyrkan invigda till sin tjänst. De får en bestämd dräkt, så att alla, som ser dem, skall förstå vilka de är och att alla kan få lov att be dem om hjälp.

Efter invigningen kommer diakoner och diakonissor ut i arbete av olika slag. En del arbetar på anstalter och hem, där man tar emot människor, som behöver hjälp. Andra har församlingsarbete, d. v. s. de blir anställda av församlingar ute i landet för att hjälpa fattiga och sjuka, besöka gamla och hjälpa till med söndagsskola och ungdomsarbete och mycket annat.

Nu för tiden är det visst inte bara Kyrkan som arbetar för att hjälpa människor, som har det svårt. Staten och kommunerna och många enskilda välgörenhetsföretag gör allt mer och mer för att ingen skall behöva lida nöd. Men fortfarande behövs Kyrkans sociala arbete, Kyrkans kärleksverksamhet.

Vi kan tänka på vårt lands största enskilda hjälporganisation, Stadsmissionen i Stockholm. Den ledes av en präst, och där arbetar också diakoner och diakonissor. Den samarbetar med Stockholms fattigvård och annan hjälpverksamhet, men den försöker på ett särskilt sätt ta sig an dem, som råkat i nöd i den stora staden; unga människor som kommer dit och inte får arbete eller bostad,

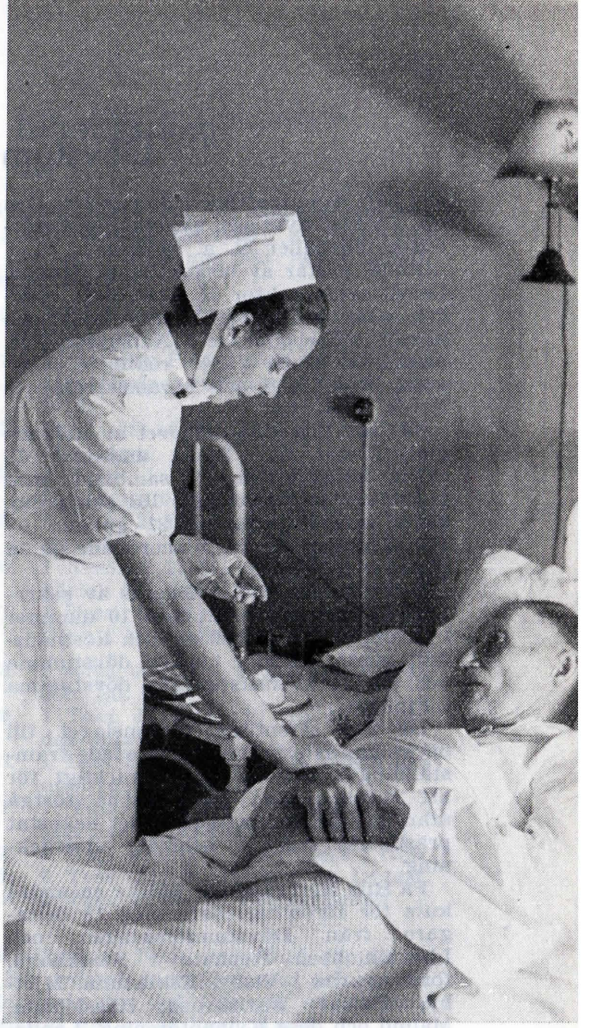

fattiga familjer, frigivna fångar, lösdrivare och arbetslösa o. s. v. Stadsmissionen vill inte bara ge dem hjälp för tillfället, utan den vill ordna det så för dem, att de sedan kan och vill reda sig själva. Den vill hjälpa dem att få nytt hopp och ny tro på livet och på Gud.

Kyrkan vill alltid hjälpa människor både till kropp och själ. Den vill hjälpa till med att ordna så att varje människa får mat, kläder och bostad, får arbete, om hon kan arbeta, och vård, om hon behöver vård. Men Kyrkan vill också hjälpa människorna att tro på Guds kärlek och leva ett rätt och gott liv, ty endast så kan de bli riktigt lyckliga.

Karin Malmer.

Dövstumvårdsrådet

har haft sammanträde i Stockholm. Den till Diakonistyrelsen avgivna årsberättelsen innehåller bl. a. följande.

Rådet består av biskop Bengt Jonzon, Luleå, ordf., rektor H. Zommarin, Örebro, v. ordf., Pastor Svenfors, sekr. och kassör, möbelsnickare J. Andersson, Diö, pastor G. Bratt, Växjö, rektor R. Lövgren, Härnösand och häradshövding S. Turén, Västerås.

För att tillgodose behovet av utökade gudstjänster har Rådet anordnat 78 extra gudstjänster. I samband med gudstjänst har anordnats 161 samkväm, därav med filmvisning 91 gånger. — Föreläsningar ha varit anordnade på 18 platser.

Kyrkobladet, som redigeras av sekreteraren, har utkommit med 10 nummer i en upplaga på 4 700 ex. och kostnadsfritt sänts till alla landets dövstumma och till de svenskspråkiga dövstumma i Finland.

Då det offentliga reseanslaget till dövstumprästerna trots upprepade framställningar alltjämt är otillräckligt för att verksamheten skall kunna fortgå utan inskränkningar har Rådet bekostat prästernas resor i behövlig utsträckning.

På Riis Herrgård har hållits en andra kurs för föreningsledare med 18 deltagare från Dövstumföreningen och Idrottsklubben Hephata i Stockholm, föreningarna i Visby, Eskilstuna, Mjölby, Kalmar, Karlskrona, Hässleholm, Malmö och dess Kvinnoförening, Landskrona, Uddevalla, Arvika, Karlstad, Örebro, Dalarna, Gävle och Örnsköldsvik. Vid kursen medverkade fröken Abrahamsson, Göteborg, syster Karin Malmer, Stockholm, rektorerna Englund, Broby, och Zommarin, Örebro, konsulenterna Lundberg, Umeå, och Lundell, Stockholm, samt pastorerna Lodin, Svennas och Svenfors.

För första gången hölls en kurs för ungdom och en kurs för husmödrar. Vid den förra medverkade fröken Abrahamsson och syster Karin, rektor Zommarin, komministrarna Swarén, Vänersborg, och Lund, Borlänge, dövstumlärare Schyberg, Örebro, typograf Osv. Dahlgren, Stockholm, samt ovannämnda dövstumpräster. — Vid husmoderskursen medverkade fru Ingegärd Englund, Broby, fröken Abrahamsson och syster Karin samt pastor Svenfors.

I samband med sommarhemmet på Riis, som var öppet en månad, var även anordnad husmoderssemester med bidrag av statsmedel.

I huvudbyggnaden på Riis har köksingången ombyggts och en del andra förbättringar vidtagits. I flygeln har entrén och två rum fullt iordningställts. I kökträdgården har en del nyplanteringar ägt rum.

Rådet har tillsatt en kommitté för utarbetande av en ordbok över åtbördsspråket, vilken varit samlad på Riis till en första arbetsvecka. Kommittén består av fröken Abrahamsson, fröken Fondelius, överste Hallberg i Frälsningsarmén, rektor Zommarin och pastor Svenfors med pastor Svennas som sekreterare.

Under året har dövstumvårdens första diakonissa. Syster Karin Malmer börjat sin verksamhet, för vilken särskild redogörelse lämnas.

Medel till Rådets verksamhet har influtit huvudsakligen genom anslag och kollekter från kyrkoförsamlingar och genom bidrag från stiftsorganisationer. Räkenskaperna omsluta över 50 000 kronor.

UR DIAKONISSANS VERKSAMHETSBERÄTTELSE

framgår, att hon började sitt arbete i februari. De första månaderna användes till stor del för specialutbildning genom deltagande i dövstumlärareseminariets arbete och genom lektioner i åtbördsspråket. Under de c:a 8 månader hon varit i egentlig verksamhet i Stockholm och distriktet har hon gjort 378 besök, huvudsakligen hos sjuka och gamla i Stockholm med omnejd, samt 65 besök i distriktet. 57 gånger har hon följt dövstumma till läkare eller polikliniker. Hon har även varit sjukbesökare i De dövstummas erkända centralsjukkassa. — Under våren fick hon tillfälle att följa dövstumprästen till de större platserna och under hösten har hon själv samlat de dövstumma till föredrag och samkväm på ett antal platser.

Under sommaren var hennes arbete förlagt till Riis med ansvar för en del av det praktiska arbetet. Under kurserna medverkade hon med föredrag och morgonböner. Under sommarhemstiden ledde hon i regel morgon- och aftonandakterna.

Verksamheten å Riis.

Till sommaren förbereder Dövstumvårdsrådet följande kurser å Riis.

Kurs för idrottsföreningsledare den 20-22 juni i samarbete med Svenska dövstummas idrottsförbund och i enlig-

Plan för daglig bibelläsning.

7 april—4 maj.

Försök svara på följande frågor vid din dagliga bibelläsning: 1) Finns här någon befallning att lyda? 2) Finns här något löfte att gripa tag om? 3) Finns här något annat, som Gud vill säga mig i dag?

7. 5 sönd. i Fastan. *Guds tjänare förföljas och Guds Son dödas.* Matt. 21: 33-43.
8. Matt. 26: 26-29. Nattvarden instiftas.
9. Matt. 26: 30-35. Sviker jag min Frälsare?
10. Matt. 26: 36-46. »Waken och bedjen, att I icke mån komma i frestelse.»
11. Matt. 26: 47-58. Jesus gripes.
12. Matt. 26: 59-68. Jesus dömes till döden.
13. Matt. 26: 69-75. Törs jag tala om för alla, att jag är en Jesu vän?
14. Palmsöndagen. *Jesus hyllas på lidandesvägen.* Joh. 12: 1-16. Matt. 27: 1-10. Det var för sent att ångra sig.
16. Matt. 27: 11-26. Jesus lider i stället för syndare.
17. Matt. 27: 27-37. Pinad under Pontius Pilatus. Korsfäst.
18. Matt. 27: 45-56. Död.
19. Långfredagen. *Frälsaren på korset.* Luk. 23: 32-43.
20. Matt. 27: 57-66. Begraven.
21. Påskdagen. *Uppståndén från de döda!* Matt. 28: 1-7.
22. Annandag Påsk. *Har du mött den Uppståndne Frälsaren?* Matt. 28: 8-15.
23. Matt. 28: 16-20. Han är med oss alla dagar.
24. 1 Tess. 1: 7-10. Är jag ett gott föredöme för andra kristna?
25. 1 Tess. 2: 11-12. Hurudan är min vandel?
26. 1 Tess. 3: 12-13. Herren give oss kärlek till varandra!
27. 1 Tess. 4: 3-8. Gud har kallat oss till att leva i helgelse.
28. 1 sönd. e. Påsk. *Jesus och Tomas.* Joh. 20: 19-31.
29. 1 Tess. 4: 13-14. Vi tro på de dödas uppståndelse.
30. 1 Tess. 5: 9-11. Vi skola trösta och uppbygga varandra.
1. 1 Tess. 5: 12-18. »Tacken Gud i alla livets förhållanden.» (v. 18.)
2. 2 Tess. 2: 15-17. Stån fasta i tron.
3. 2 Tess. 3: 3-6. Herren är trofast.
4. 2 Tess. 3: 16-18. Fridshälsning.

Bön efter avslutad bibelläsning: *Tack, gode Gud, för att du genom ditt heliga ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat mig. Hjälp mig att i dag lyda ditt ord. Giv mig en starkare tro. Och för mig av nåd till det eviga livet. Amen.*

---

het med av förbundet utarbetat programförslag. Avslutning midsommarafton.

Kurs för dövstumföreningsledare den 26-29 juni efter i huvudsak samma ordning som föregående år.

Kurs för ungdom den 4-7 juli.

Kurs för husmödrar den 10-13 juli.

Kurs för ungdom med tillträde även för något äldre den 15-18 augusti.

Sommarhemmet beräknas hållas öppet omkring den 15 juli till mitten av augusti. Pris kr. 3: 50 per dag. Husmödrar med många barn eller svåra förhållanden i hemmet kan få husmodersstipendium jämte hjälp till resekostnaderna. För dem som vill delta i husmoderskursen lämnas företräde till första veckan.

Under pingsthelgen anordnas ett möte huvudsakligen avsett för dem som bo i närheten och vill tillbringa helgen på Riis.

Uppehållet på Riis under kurserna är avgiftsfritt..

Anmälan och förfrågningar kan göras hos prästerna eller hos Dövstumvårdsrådet.

AVLIDNA.

Lovisa Elvira Stenström, Lärbro, Gottland, den 24 febr., 88 år.

Anna Karolina Sjöström, Skara, 81 år.

Och när min tid är ute
Och slutad är min strid,
Jag till ditt bröst mig lute
Och finne evig frid.

(Sv. Ps. 97: 5.)

De Dövstummas Kyrkoblad
utgives av *Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Dövstumvårdsråd,* Jakobsbergsgatan 17, Stockholm 7.
Innehavare av utgivningsbevis: *Dövstumpastor S. G. Svenfors.*

Gudstjänster i april.

Stockholms distrikt.

S. 7. *Stockholm,* Storkyrkan kl. 1. Psalmer: 76: 1, 94, 519, 82: 6.
L. 13. *Visby,* Domkyrkan kl. 4 (Thuresson).
L. 13. *Västerås,* Domkyrkan kl. 3.30. Nattvard.
S. 14. *Köping,* Kyrkan kl. 1. Nattvard.
T. 16. *Stockholm,* Konfirmanderna kl. 7.30.
F. 19. *Stockholm,* Jacobs Kyrka kl. 1. Nattvard. Psalmer: 86: 1, 94, 187: 1-4, 76: 8.
F. 19. *Södertälje,* Kyrkan kl. 4. Nattvard.
S. 21. *Stockholm,* Högalidskyrkan kl. 1. Psalmer: 102: 1-2, 106, 105, 112: 7-8.
M. 22. *Fagersta,* Brukskyrkan kl. 1.

S. G. Svenfors.
Vesslevägen 7, Ålsten. Tel. 25 43 31.

Syster Karin besöker

Norrköping, Hedvigs Förs.-hem, den 14 april kl. 1.
Upsala, Lindska skolan, den 28 april kl. 1.

Adr. Hägerstensvägen 221, *Aspudden.* Tel. 45 70 03.

Lunds distrikt.

S. 7. *Hälsingborg,* Maria kyrka kl. 15.30. Nattv.
L. 13. *Landskrona,* Förs.-hemmet kl. 18.
S. 14. *Malmö,* Dövstumför. kl. 14. Därefter årsmöte.
S. 14. *Nässjö,* Kyrkan kl. 12.30. (Bratt.)
F. 19. *Växjö,* Dövstumskolan kl. 11. Skolgudstj.
S. 21. *Kristianstad,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
S. 21. *Hovmantorp,* Dövstumhemmet kl. 13. (Bratt.)
M. 22. *Värnamo,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
T. 25. *Lund,* Blindskolan kl. 19.
L. 27. *Kalmar,* Förs.-hemmet kl. 18.
S. 28. *Borgholm,* Kyrkan kl. 13. Nattv.
S. 28. *Emmaboda,* Kyrkan kl. 13. Nattv. (Bratt.)
S. 5/5. *Karlskrona,* Förs.-hemmet kl. 14.

C.-Å. Areskog.
Merkuriusgatan 7, Lund. Tel. 113 33.

Frälsningsarméns dövstumverksamhet i Malmö firar 30-årsjubileum lörd. d. 4 maj kl. 20 å Gråbrödersg. 9 och sönd. d. 5 maj kl. 16.30 å Dövstumföreningen Svenskes lokaler.

Vänersborgs distrikt.

S. 7. *Borås,* Caroli kyrka kl. 1.30. Nattvard (Bratt).
S. 7. *Skene,* Kyrkan kl. 4.45. Nattvard (Bratt).
S. 14. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 1. Nattvard.
S 21. *Göteborg,* Domkyrkan kl. 4.
M. 22. *Kungälv,* Kyrkan kl. 2. Nattvard.
F. 26. *Mariestad,* Kyrkan kl. 4.30. Nattvard.
27. *Töreboda,* Kyrkan kl. 12. Nattvard.
L. 27. *Moholm,* Kyrkan kl. 6.30. Nattvard.
S. 28. *Vänersborg,* Kyrkan kl. 1.30. Nattvard.

Vikarie under pastor Bergfelts sjuklighet är tills vidare pastor

Ivar Svennas,
Slussgatan 9, Örebro. Tel. 226 05.

Örebro distrikt.

L. 6. *Lindesberg,* Kyrkan kl. 16.
S. 7. *Örebro,* N. Församlingshemmet kl. 9. Barngudstjänst.
S. 7. *Adolfsberg,* Villa Fågelsång kl. 11. Idrottsgudstjänst. Samling vid Tekniska skolan kl. 10 för gemensam vandring till Adolfsberg.
S. 7. *Nora,* Kyrkan kl. 16. Nattvard.
L. 13. *Falun,* Kristine kyrka kl. 18 (Lund).
S. 14. *Gävle,* Hel. Tref. kyrka kl. 14 (Lund).
F. 19. *Örebro,* Nikolai kyrka kl. 13.30.
S. 21. *Borlänge,* Församlingshemmet kl. 13 (Lund).
L. 27. *Söderhamn,* Kyrkan kl. 17. Nattvard (Lund).
S. 28. *Hudiksvall,* Församlingshemmet kl. 13 (Lund).

Ivar Svennas,
Slussgatan 9, Örebro. Tel. 226 05.

VIGDA.

Emil Valdemar Heed, Ludvika, och Anna Maria Karlsson, Gävle, vigda i Hel. Tref. kyrka i Gävle den 23 febr.
Bertil Bo Robert Jonsson, Örebro, och Birgit Linnéa Hultman, Örebro (Orsa) den 2 mars.
Sven Daniel Nolfelt och Elin Karin Viktoria Johansson, Uddevalla, den 23 mars.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem nåd att besinna dess heliga förpliktelser och låte sin välsignelse vila över varje redligt äkta förbund.

A/B Gustaf Lindströms Boktr., Stockholm 1946